

(כל חזכויות שמורות)

רעש גדול צפוי סביב מעצרים של בני המיעוטים בגליל.
מוקמות ועדות ציבוריות, המורכבות מאנשים, הנמצאים מחוץ לתחום פעולתו של הממשל הצבאי אשר ינהלו מערכה ציבורית חריפה. בין השאר: אם תתקיים שביתת הרעב של העצורים הערביים, תוכרז שביתה כללית בנצרת ובריכוזים הערביים האחרים, תערכנה הפגנות בכפרי המיעוטים ואולי גם ביישובים עבריים.

כל זה עשוי להיות רק התחלה לתנועת מרי רחבה ורצינית.
בלבנון, ינסו אישי דת לפשר בין שני המחנות האויבים.
עוד בתחילת השבוע הבא ייפגשו ראשי העדות הנוצריות והמוסלמית, כדי לגבש הצעת תיווך. החשש הגדול ביותר המרחף עתה בלבנון: שההתלקחות תתפתח למלחמה בין-עדתית, כשהמוסלמים מתייצבים לימין רעים והנוצרים מזינים על כמיל שמעון.

הדיונים על גורלו של עמוס ברגוריון יוכרעו כנראה בהחלטה להפריד את משמר הגבול מן המשמרה, להפכו לכוח עצמאי עם מטה עצמאי, ולהעמיד בראשו את ביג'י הבן. החלטה זו תהיה קשורה גם במהירות ביצוע תוכניותיו של נחמיאס לחסל סופית את אגף הארגון של המשמרה, שהוקם למענו של עמוס ולהוריד מן המשמרה את מעמדת משמר הגבול המיותר.

החיכוכים בין משרד הפיתוח לחברת מחצבי ישראל יצאו בקרוב לאור העולם. עד עתה חיפתה הנהלת משרד הפיתוח על שגיאות מחצביישראל, מתוך מחשבה שלבסוף יסתדר הכל ושמיים תוכל להשתמש בהפעלת תמנע והפקת התושבת כחומר בחירות. עתה לא תהיה למשרד הפיתוח כל ברירה, אלא לפרסם ולהאשים בגלוי את וילנצ'יק ובודנקין, מנהלי מחצביישראל, באחריות לניהול בלתי-יעיל של מפעל הנחושת. רק אם יפעילו אלה לחץ באמצעות מפא"י, שי

תאיים לפרסם גילויים דומים נגד משרד הפיתוח עצמו, לא יבצעו ראשי המשרד את תוכניתם.

סעיף חדש עשוי להופיע בגליונות האיטום נגד אנשי נטורי קרתא. הסעיף — סעיף 364 מפקודת החוק הפלילי, האומר: "כל המטשטש חזקתו של מטבע מתוך ש" הוא מטביע בו שם או מלה ייאשם בעוון ויהיה צפוי למאסר שנה אחת" — יועלה אחרי שאנשי נטורי קרתא המציאו שיטה חדשה לתעמולה נגד הברכה בירושלים, בהרביקס על סטרות כסף מדבקות, עליהן מודפסות סיסמות תעמולה נגד הברכה.

הבניה הגדולה תחודש. אחרי שהקבלנים הגדולים, וביניהם סולל בונה, נמצאו במצב של שפל קיצוני, החליטה הממשלה להזדקק כסף לענף זה, לבנות 20 אלף יחידות דיור נוספות. גם הבניה הפרטית תתעודד, אחרי ש" העליה הפולנית החדשה יצרה ביקוש נוסף לדירות.

השפל הכלכלי בתעשייה יתפשט, יגרוף עתה את ענפי ה" שימורים, הלבידים, העשית-הרהיטים, מטוניות-החוסים.

יקום מתחרה רציני ל"אר טונג", החברה הפרטית בצפון, אחרי שסולל בונה הצליח במפעל הסיליקאט שלו בראשון-לציון לפתח לבנה דומה וזולה.

מציון תצא תורת המלחמה בסופרימארקט. סוכריי-הירקות והמזון של הבירה התארגנו במפעל קניה משותף, ימשיכו להפיץ את התוצרת בחנויותיהם, מתוך תקווה שעקרונותיהם תעדיפנה את החנות הקטנה הקרובה לבית, אחרי שריכוז הקניה יאפשר את הזולת המחיר.

יבוטלו הגבלות על שכר-דירה כסוג חדש של בתים, שיוקמו על-ידי הון זר. חברות מקומיות ירכזו את ההון של משקיעים זרים, יבנו דירות להשכרה, שיהנו מזכויות סיוע-הון.

יצומצם ייבוא הניר לפי דרישת הסונפוליס המקומיים — מפעלי חדרה ומפעל גחיל — שהתחייבו לספק תוך זמן קצר את הביקוש המקומי, אחרי הרחבת מפעליהם.

הכדורגלן אליעזר שפיגל עתיד להתמנות כמאמנה ומרכיבה של נבחרת צה"ל בכדורגל. אחרי שביזמתו של ראש הממשלה דויד בן-גוריון תוקם בחודשים הקרובים קבוצת הכדורגל המקצועית הראשונה בישראל, אליה יספרו מספר כדורגלנים ידועים תמורת משכורות של אנשי צבא. קבע, יפגוש שפיגל בעונה הבאה מאימון הפועל פתח-תקווה ויעבור לאימון נבחרת צה"ל.

משחקי הליגות השונות בכדורגל יתחדשו בימים הקרובים. למרות שבפני בית-הדין העליון של התאחדות הכדורגל הובאו עדויות ורשמים רבים על שחיתות במשחקים שונים, בעיקר במשחקי הליגות הנמוכות ב' וג', אין כמעט אף מקרה אחד בו יש לבית-הדין הוכחות ממשיות על קנוניות ומכירת משחקים. ההתאחדות לכדורגל תסתפק באוהרה חמורה לקבוצות, לפני חידוש המשחקים.

העם

אדם אינ

אין במרחב תפקיד כפרי-טובה יותר מאשר זה של משקיף אינ. הוא זוכה לחנופתיים המקצועית של פקידים בכירים, ולחסי תוג קסן של נערות-זוהר תל-אביביות וירי-שלמיות. חייו, בשני עברי הגבול, נוחים למדי. אולם הוא יודע כי שני הצדדים חושדים בו, וכי כל החלטה מהחלטותיו תעורר סערת האשמות מן הצד הנפגע. גורל חבריו שהורחקו תחת מטר של הש" מצות אישיות — ערבות או ישראליות — מרחף תמיד לנגד עיניו.

השבוע הדגים קצין של הצבא הקנדי של הוד מלכותה, אלוף-משנה ג'ורג' פלינט, כי מתחת לכל הפינוקים והחשדות כבוי תפקיד אמיתי, נאצל ויפסה: התפקיד לשמור על השלום, בעולם בו מאיימים יצרים לאומניים לפרוץ בכל רגע מוקש של שני אה ודם.

לפני פלינט, אישם בשטח הר הצופים, שכבו פצועים עבריים שחיימה היו תלויים,

אישהשנה דיין (1957)*

במקום דרך חדשה, שינוי דגם המכונית

אולי, במהירות הבאתם לבית-חולים. מולו רבצו אישם, הצלפים של צבא הפדרציה ההאשמית. היה דרוש אדם אמיץ כדי ללכת קדימה במצב זה, אפילו תחת דגל או"ם. ג'ורג' פלינט היה אדם כזה. הוא צנח ומת על הרה-צופים, בין חזית לחזית, חייל בינלאומי של ממשלת-שלום עולמית שעדיין אינה קיימת.

מפלגות

אלוף איני-יודע

על מלך בהאריה, שהיה חובבי-אמנות מושבע, סופר כי הובא פעם לתערוכת תמונות של צייר צעיר. המלך הסתובב בגלריה, התבונן בתמונות ושאל, בתמיהה גוברת והולכת, מה באו התמונות לתאר. "הוד מלכותו", ענה בעל הגלריה, "האיש הצעיר הזה עוד מחפשו".

"כסדר", השיב המלך ופנה ללכת. "כש" קרא הוא: "חשוב מכל הוא לעבוד יותר ולייצר יותר. אינני יודע איך עושים זאת!" היתה זאת כנות מלבבת. אך לא היה זה מצע של מנהוג.

למביא מיבצע-סיני לא היתה אף מילה אחת להצביע על הבעיה המרכזית האמיתית של כל שטחי החיים הלאומיים: בעית ה" יחסים בין ישראל וארצות-ערה. הוא הסתפק

* מתחת לאות הקוממיות ואות סיני, אות לגיון הכבוד הצרפתי.

פרסומת לפני הסטודנטים בתל-אביב ובחיפה. כסיכמו הודה בגלורילב, כי אין בפיו שום פתרון אף לאחת מבעיות היסוד של המדינה. יורש-העצר. הופעתו הציבורית ה" גדולה הראשונה של דיין עוררה סקרנות רבה. האיש, שעוד לפני שנה היה גיבור למחרת הרחקתו ממשרת הרמטכ"ל. במקום להתמנות תוך זמן קצר לשר-החוק, או לשר הבטחון, כפי שציפו רבים, נשאר על מ"ד רגות הבמה הפוליטית, מבלי לעלות עליה. דיין נמצא במצב מוזר. הוא הוחלף ערב יום העצמאות בצורה שעוררה בלב רבים את ההשערה שביג'י לא רצה להתחלק עמו בתהילת יום-העצור. אילו הופיעה תמונתו המושכת של המצביא הפופולרי ליד תמונת ביג'י על קירות הבתים, יתכן כי הציבור היה נזכר כי דיין נחל נצחון צבאי מזהיר, בעוד שביג'י נחל רק כשלון פוליטי חרוץ. בינתיים נשאר דיין בצל. עת השתופו ביג'י, שמעון פרס וסדי קולק בורוקרי הפרסומת המאורגנת. היה ברור כי בן-גוריון אמנם מוכן להעלות את דיין לפסגת ההצלחה, אך רק אחרי שיישברו שרירי כ"ו חו הבעיה, ואחרי שהפוך למשרת איש של ביג'י. כשאר חברי קבוצת-המנהלים. בתנאי זה מובטחת הקאריירה האישית של דיין — למושב בטוח בממשלה הבאה (כשר-החוק) למעמד יורש-העצר.

לכן היה מעניין לשמוע מה דעותיו של הצעיר העולה. ולכן גם היתה האכזבה כללית, כאשר הגיש דיין תפריט של כנע-ניות מבולבלת, אקטיביום מבולבל ושמרנות מבולבלת.

1962, לא 1902. גיבור דבריו של דיין היה הורר הצעיר שגדל בארץ, אותו תיאר האלוף לליד-דגניה ברוח מחזות שמיר שחם-מוסינזון כחבר אנשים בלי בעיות ו" מסביבים, לעומת הוקנים המשועבדים לעבר. "מה שמעניין אותנו זה 1962, לא 1902!" קרא בהתרשות. טוחח של ארבע שנים לא היה רחוק לאדם בגילו של דיין. הוא הוכיח אישיות לבעיה האמיתית: מה יהיה ב'1982.

דיין שכת לציין מה ההבדל המהותי גם בין 1962 לבין 1902, מה המטרות החדשות ומה שינוי-הערכים היסודי הנדרש. מדבריו נסתבר כי אין בעצם שום הבדל: רק ש" בשנת 1962 אפשר לעשות באמצעים ממ" לכתיים מה שנעשה ב'1902 באמצעים פשו" טים יותר. תחת להצביע על דרך חדשה, הציע דיין להחליף את דגם המכונית.

את הבעיה הגדולה הראשונה של המדינה ראה דיין — בדיוק כמו בן-גוריון — ב"ליכוד העם היהודי מסביב למדינה". אולם בעוד שביג'י הציע לפנות הצעה המצלצלת כמהפכנית — החלפת השם "ציר-נות" בשם "חזון משיחי" — הסתפק דיין בהצעה מעשית: להחליף את הקונסול ה" ישראלי בניו-יורק. טענתו: יש לפנות ל" צעירים הדוברים אנגלית של היהדות האמרי-קאית, במקום לדוברי-האידיש, להלחיכם באמצעות שליחים ששירתו בצה"ל. מאחר שאין כמעט אלוף בצה"ל שלא גשלה עדיין לשליחות באמריקה, לא היתה זאת ביקורת קולעת כלפי המנהיגים הוקנים.

בעיה חשובה אחרת: בעוד שכיום עולה חינוך של ילד בקבוצת שילר 700 ל"י, מושקעות בחינוכו של נער עולה רק 70 ל"י. דיין תבע להשתתף את שני הסכומים, לעשות הרבה יותר למען חינוכו של הנער העולה. אולם על הגושא: "באינו רוח לחנוכו" לא ביזבו דיין אף מילה אחת. הוא היה מוכן לקבל בענין זה את מצאת הוקנים כמילה אחרונה.

חבית בני תחתית. דיין דיבר ב" בוז על רמת-המחיה המנופחת של הישוב החתיק, תבע להורידה "מה שיהיה, אפילו אבטלה ורעב" — וכל זה למען הפתרון הכלי-כול: "צריך להעביר 20 מיליון דולאר לפיתוח, ויהיה ברחוב מה שיהיה!"

בשבוע בו גרעש הציבור נוכח נבזוז 26 מיליון ל"י לריק במפעל תמנע, הסטר בסיס משקי (ואה כתבה), היה זה פתרון קלוש מאד. תחת גלגול כי לחבית המשקית הישראלית אין תחתית, גילה דיין רק שהחבית אינה מלאה. על עצם מהותו של המשק, הוולל ודם בלתי-פוסק של כספי שגור, לא היה לדיין מה להגיד.

קרא הוא: "חשוב מכל הוא לעבוד יותר ולייצר יותר. אינני יודע איך עושים זאת!" היתה זאת כנות מלבבת. אך לא היה זה מצע של מנהוג. למביא מיבצע-סיני לא היתה אף מילה אחת להצביע על הבעיה המרכזית האמיתית של כל שטחי החיים הלאומיים: בעית ה" יחסים בין ישראל וארצות-ערה. הוא הסתפק